

ХТО МИ Є І ХТО НАШІ ПРАЩУРИ

На ці питання дають відповіді Анатолій Герасимчук та Григорій Таргонський у книзі «Русь-Україна. Факти і сенсації».

В інтерв'ю з авторами спробуємо розкрити ці факти і сенсації.

– Насамперед, чому ви, як автори, написали книгу російською мовою?

Григорій Таргонський (Г.Т.):

– Обидва автори книги тривалий час проживали у російськомовному середовищі. Я мешкав трохи в Криму, а Анатолій Андрійович більшу частину життя мешкав на Донбасі, у Маріуполі та Донецьку. Ми реально бачили, як не просто впроваджувати проукраїнську політику в російськомовному середовищі. Тому проукраїнська влада, а з нею і держава програвала там інформаційно. Зрозуміло, що тих, хто володіє українською мовою, змушувати любити Україну не потрібно, бо це генетично закладено. Разом з тим вони володіють російською мовою і з легкістю читають книгу. А ось ті, хто розмовляє російською, якраз і можуть прочитати цю книгу. Тобто ця книга розрахована більше на російськомовне населення, аби воно задумалось над справжньою історією слов'ян, а не тою, яку пропонує «русский мир».

Анатолій Герасимчук (А.Г.):

– З часу вторгнення окупантів на Донбас «русский мир» несе путінську пропаганду, мовляв, руські – це тільки Росія. Ми ж

м'ятник князя Володимиру. Яке відношення має київський князь до Росії? Але Путін також Володимир, тож вигідно мати пам'ятник, який би якимось чином асоціювався з нинішнім можновладцем.

А.Г.: – Після нашої презентації книги у бібліотеці ім. Лесі Українки у Києві в інтернеті розгорілася справжня дискусія. В чому тільки нас не звинувачували. Але свою книгу ми писали, посилаючись на дослідження відомих істориків різних періодів, таких як Михайло Ломоносов, Дмитро Прозоровський, Степан Гедеонов, Сергій Со-

✦ Про авторів

Таргонський Григорій Миколайович. Народився в селі Глинне Рокитнівського району Рівненської області. Закінчив Таврійський національний університет імені В.І. Вернадського (історія, історик, викладач історії) та Львівський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (магістр державного управління). Після служби в лавах Радянської армії працював вчителем, заступником директора, директором школи, начальником відділу освіти Рокитнівської районної державної адміністрації Рівненської області, заступником, першим за-

Герасимчук Анатолій Андрійович. Народився в селі Біловіж Рокитнівського району Рівненської області. Закінчив Донецький державний університет (філологія) та Донецький університет державного управління (менеджмент організацій, менеджмент-економіст). Відслужив 10 років у військовій авіації, працював 6 років у Верховній Раді помічником-консультантом народних депутатів В.М. Асадчева та В.Б. Альошина. Співзасновник і президент благодійного фонду «Каяла», директор ТОВ «Редакція газети «Аргумент плюс», шеф-редактор газет «УАргумент», «Аргумент Плюс», «Донецький Аргумент». Автор багатьох публікацій на політичну та історичну тематику в засобах масової інформації, зокрема, на порталі uargument.com.ua. В

хочемо показати, в першу чергу російськомовному населенню Сходу і Півдня України, що Русь – то не Росія, Русь історично зачиналася на території Волині, Галичини, Київщини. Щодо мови, то у нас уже готовий переклад книги українською.

– У нашій попередній історіографії написано, що основу слов'янських народів складають росіяни, українці, білоруси. Ви ж значно розширюєте цей список.

А.Г.: – Слов'янський світ – це не тільки три названі народи, це і поляки, і словаки, і чехи, хорвати, серби. Це всі наші брати. На жаль, раніше мало писали про народи слов'янського світу, про їхні давні нерозривні зв'язки. Історія слов'янських народів і їхніх країн нічим не гірша, ніж у інших європейських держав.

Г.Т.: – Частину книги ми присвятили прибалтійським і так званим полабським слов'янам. Вони колись були великою частиною «слов'янського материка», але після хрестового походу зазнали германізації. Лише окремі зі слов'янських груп на тій території – лужичани, кашуби, зуміли зберегти свою ідентичність. Про те, що у часи середньовіччя на території Східної Німеччини були слов'яни, свідчать як топоніміка, так і риси життєдіяльності слов'ян, побут та певний діалект.

– Мимоволі так склалося, що ця книга отримала ще й статус противаги російській пропаганді, яка нині активно ведеться і в Росії, і на Донбасі.

Г.Т.: – Ми поставили мету встановити істину. Адже у всьому, що їм вигідно, російські ідеологи тягнуть рядно на себе. Ось візьміть таке: в Росії ставлять па-

лов'юв, Борис Рібаков, перший ректор Київського університету (тоді університет Святого Володимира) Михайло Максимович та багато інших. Приміром, ще в XIX столітті Дмитро Прозоровський та професор, академік Петербурзького університету Ізмаїл Срезневський переконливо довели, що князь Володимир народився не від рабині, а від дочки деревлянського князя Мала. І народився Володимир не у Пскові, як це кажуть представники «руського мира», а у родовому помісті своєї матері на околицях Нововолинська, що недалеко від Володимир-Волинська.

– У книзі ви заглиблюєтеся у віки, коли ще не було держав, але були племена. То хто ми є – нащадки вагрів, етрусків, гетів (аріїв)?

А.Г.: – Ми є нащадками європейських народів, які колись мешкали на нинішній території України і не тільки. Те, що слов'яни мешкали на багатьох територіях, свідчать і топонімічні назви. Але слов'яни не впали з неба в VI столітті на нашу землю, це частина індоарійських народів, до яких належали також хетти, гети, венеци, пеласги, етруски. Етруски, які були попередниками грецької та римської цивілізації. Слов'яни, як нащадки давніх цивілізацій, мали свої держави, зберігали традиції державотворення на всіх територіях, куди вони заселялися. Державність на нашій території принесли не вікінги, вона була тут тисячі років до Київської Русі, про що свідчать ті ж Змієві вали, які могли побудувати тільки потужні державні об'єднання. В IX столітті на території, яку займає сучасна Україна, були князівства полян, деревлян, волинян, сіверян та інші; і то були не племена, то були держави, які мали своїх прави-

Рівненської області, заступником, першим заступником голови Рокитнівської РДА. Начальник управління освіти і науки Рівненської обласної державної адміністрації.

телів-князів, мали чітко визначені кордони, систему збору податків тощо. Щодо вікінгів-варягів, то ми розділяємо ці поняття. Разом з Ломоносовим, Максимовичем та іншими істориками вважаємо, що варяги – то були вихідці із слов'янського народу вагрів, які мали свою державу на території сучасної Німеччини.

– Велику увагу ви приділили такій історичній постаті як Рюрик. То все ж таки Рюрик – вікінг чи варяг-слов'янин?

Г.Т.: – У своєму відгуку про книгу доктор філософських наук, професор з навчально-наукової роботи національного університету «Острозька академія» Петро Кралюк пише, що потрапив у Німеччині на острів Рюген. Саме тут існувало в місті Аркона слов'янське дохристиянське святилище, котре зруйнували датські завойовники-християни в 1168 році. Петро Кралюк стверджує: «Біля самої Аркони я заїхав у село Віт. І мені видалося, що потрапив на наше Полісся. Хати під очеретяною стріхою, ... на подвір'ї ростуть мальви, а під хатами аж до даху стосики нарубаних дров. У цьому селі я зустрів написи місцевим діалектом, в якому проступав «голос слов'янщини».

А.Г.: – Ми висловлюємо твердження, що Рюрик – не вікінг, а варяг-слов'янин, якраз з тих країв. Російський вчений Михайло Ломоносов стверджує: «Варяги і Рюрик з родом своїм прийшли в Новгород, є коліном своїм слов'янським, говорили мовою слов'янською, виходили із древніх русів і були зовсім не із Скандинавії». Саме

мації, зокрема, на порталі uargument.com.ua. В 2015 році обраний депутатом Рокитнівської районної ради, працює керівником апарату – керуючим справами.

Рюрикові нащадки й князювали на території України і Росії тривалий час. Цікаво, що гербом Рюрика був золотий сокіл, який пікірує вниз. А сокіл – древній тотем слов'янського роду, символ княжого роду. В давньоруській «Повісті минулих літ» руські князі багаторазово названі саме соколичами. Гербом міста Ладога, де була фортеця Рюрика, є атакуючий сокіл, який ідентичний нашому державному гербу.

– Детально в книзі ви описуєте версії загибелі князя Ігоря. Вони дещо відрізняються від офіційних.

А.Г.: – Цей розділ книги особливо близький нам, бо безпосередньо торкається нашого Полісся. Князь Ігор загинув не біля Коростеня, а на кордоні Деревлянського і Турівського князівств біля сіл Біловіж та Сновидовичі Рокитнівського району.

Г.Т.: – Топоніміка і легенди наших земляків, розповіді літніх людей свідчать, що князь Ігор загинув за 100 кілометрів західніше від Коростеня, приблизно на кордоні Житомирської і Рівненської областей. Саме тут проходив кордон Деревлянського князівства. Саме тут й понині збереглась ріка Ігорева, Ігорів брід, ріка Тризна, урочище Завишень. Із покоління в покоління передаються розповіді про ті далекі часи, коли князь Ігор перед тим, як піти збирати податки з деревлян, ночував в селі Сновидовичі. Саме тут йому приснився сон, який віщував його загибель. Але Ігор на це не зважив. З походом князя Ігоря пов'язують також прадавній дуб в урочищі Юзефін,

який ще називають Ігоревим дубом. Відгомін княжих часів залишився у назві урочища Тризна, де княгиня Ольга справляла тризну по Ігорю.

– Цікаво ви описуєте і ритуал смертної кари в древні часи...

А.Г.: – Такий опис потрібен нам був для того, аби уявити як вбивали князя Ігоря. Страта у ті часи була урочистим церемоніалом, супроводжувалась розп'яттям на деревах. Причому це було не абияке дерево, а саме дуб, який вважався священним деревом у всіх індоарійських народів.

– В книзі ще багато різних тверджень, версій. Вона написана не тільки науковою, але й популярною мовою. І це дасть можливість читати її легко, на одному диханні. Але ще на одну з глав книги «Русь – не Росія» хочеться звернути увагу.

Г.Т.: – Це підтверджують російські літописи XII – XV століть, але російська наука боїться перекладати їх на сучасну мову. Бо це зруйнує міфи «руського мира», який підтримує війну в Україні. Київська Русь – це державне утворення саме українського народу.

– Де можна придбати вашу книгу?

Г.Т.: – Вона є у вільному продажу, зокрема у магазинах «Рівнекнига» у Рівному. Підготовлена до друку книга й українською мовою. Незабаром вона також вийде в світ.

Розмовляв Андрій БАБІНЕЦЬ